

T.W.C. DE LEKKE TUBE JAARBOEKJE

VOORWOORD - 4 DAAGSE DUITSLAND - DE TIJDRIJEN.
MONTFORT, MEINWEG EN NEERITTER MET UITSLAGEN EN
EINDSTAND - DE PEEL- EN MAASROUTE - DE ARDENNEN-
RIT - DE MERGELLANDROUTE - OPKOMSTENKLASSEMENT
- WIST U DAT..... - GRAFIEKEN - FEESTAVOND - AAN-
EN AFMELDINGEN - ZESKAMP.

Ook wij zitten niet stil...

U houdt niet van stilzitten. De Rabobank evenmin. Ook wij blijven het liefst volop in beweging. Om onze dienstverlening op peil te houden. En om het u nog makkelijker te maken.

Zo heeft ieder een goede reden om actief bezig te zijn.

Rabobank
Blijft actief.

VOORWOORD

1986 was voor onze vereniging het eerste lustrumjaar. Geen loterij, feestweek(end) of receptie kenmerkten deze gebeurtenis. Het werd een seizoen zoals de voorafgaande vier seizoenen met als enige uitzondering de succesvol verlopen feestavond, waarvan de totale kosten dit keer ten laste van de verenigingskas kwamen.

Veelal heeft een voorwoord eenzelfde strekking: het in het kort memoreren van hoogte-, maar ook dieptepunten uit het voorbije seizoen. Wij willen dit keer van deze gewoonte afwijken door in het kort een conclusie te geven over de "verleden tijd"

Zonder teveel aan zelfverheerlijking te doen mag toch wel worden gezegd dat organisatorisch gezien de zaken netjes geregeld zijn. Het kan natuurlijk nog allemaal wat beter en misschien wel professioneler, maar onze financiële positie - welke overigens voor een vereniging als de onze verre van slecht is - laat nu eenmaal bepaalde (semi)professionele handelingen niet toe. Wij denken hierbij bijvoorbeeld aan het aanwezig zijn van een volgwagen tijdens alle tochten, de aanschaf van clubmateriaal (wielen en andere onderdelen), het houden van lezingen over allerlei uiteenlopende zaken betreffende de fietstrimsport, het maken van excursies naar bijvoorbeeld een fietsenfabriek en de leden de gelegenheid geven tot het volgen van deskundige wintertrainingen. Zelfs de aanschaf van een eigen volgwagen zou men aan deze opsomming kunnen toevoegen! Dit is een greep uit een aantal zaken die binnen het bestuur leven om de leden nog intensiever met het clubgebeuren in contact te brengen. De tijd zal leren of de financiële ontwikkeling op langere termijn dergelijke dure zaken toestaat. Vast staat wel dat bovenstaande zaken niet essentieel zijn om het voortbestaan van de vereniging te waarborgen. Het kan natuurlijk ook op de huidige wijze. Maar ja, 'n mens wil altijd wat meer ...!

Het grootste probleem waarmee we te maken hebben is de opkomst. De vereniging telt op dit moment 35 fietsende leden, waarvan slechts 40 procent tot de vaste groep gerekend mag worden. Rondom deze groep bevindt zich een zogenaamde randgroep, groot 17 procent, die de geleerden incidenteel versterkt. Dit zijn de mensen die als gevolg van hun werksituatie en/of andere verplichtingen (voornamelijk school) niet in staat zijn vaker te komen. In de meeste gevallen zijn wij van hun situatie op de hoogte. Resteerd maar liefst 43 procent om de honderd vol te maken! Hiervoor tekent de groep niet-komers. Het woord zegt het al: de leden die je nooit of slechts een enkele keer ziet en waarvan je in de meeste gevallen ook nooit wat hoort. Ongeïnteresseerdheid, 'n verkeerde verenigingsmentaliteit en in het ergste geval een blijgeven van weinig fut dragen zij hoog in hun vaandel. Hoewel onze vereniging geen opkomst plicht kent (dit zou ook te ver gaan!), heeft men als lid toch een morele verplichting tot regelmatige opkomst, niet alleen ten opzichte van de vereniging in zijn algemeenheid, maar ook ten opzichte van een shirtsponsor. Het bestuur zal dan ook op korte termijn een persoonlijk gesprek hebben met de enkele leden om zodoende te vernemen wat hun plannen zijn ten aanzien van de toekomst.

Rest ons nog iedereen een prettige jaarwisseling, veel goede vooremens een heel veel leesplezier toe te wensen.

Bestuur T.W.C De Lekke Tube.

DANKWOORD

Een speciaal woord van dank willen we richten tot onze vaste donateurs en sponsors, mensen die in het verenigingsleven oh zo welkom zijn.

HANS QUAEDVLIEG TWEEWIELERS sponsor van het clubtenue

CAFE "CHEZ COL" EVERS clublokaal

RABOBANK LINNE sponsor van de beker voor het tijddritten klassement

Ook een woord van dank willen we richten tot onze tientjesleden, niet niet alleen de club steunen met een tientje jaarlijks, maar ook actief hun diensten ter beschikking stellen als hun daarom gevraagd wordt.

Peter Alexeeuw Peter van Daal

Jan van Erdewijk Wim Evers

Jos Munnichs Rene Theunissen

LEDENMUTATIES SEIZOEN '86

AFMELDINGEN	R. Houwen	AANMELDINGEN	G.J. Lebesque
	J. Ties		F. Verheyden
			P. Wolters

R. van Schoote
P. Slabbers
M. van Daal
E. Korsten

VIERDAAGSE TOCHT NAAR LANDKERN (COCHEM) 8 T/M 11 MEI 1986

Evenals in de vorige 3 seizoenen werd ook dit jaar weer een meerdaagse tocht georganiseerd. Doordat Hemelvaart dit jaar zeer vroeg viel, was de voorbereidingsperiode maar erg krap. De zwaarte van de frimtochten in april en begin mei was weliswaar aangepast aan het vroege vertrek naar Cochem, maar voor veel leden kwam dit jaar de meerdaagse tocht iets te vroeg in het seizoen. Het komend seizoen zal dit probleem zich niet meer voordoen, aangezien Hemelvaartsdag in 1987 op 28 mei valt.

De tocht ging dit jaar voor de tweede keer naar Landkern, een plaatsje op 7 (klim) kilometers van Cochem in de Eifel. Er werd weer voor Landkern gekozen, omdat het verblijf in 1985 in het pension "Zur Post" zeer naar de zin van de heren coureurs was geweest. Ook kon er gemakkelijk een andere route uitgestippeld worden, zodat "Oud-Landkern" gangers al fietsende weer nieuwe landschappen zouden ontdekken.

Op de avond voor het vertrek was er traditioneel bij huize Erdewijk in de Kerkstraat weer een drukte van belang. De reisbagage werd in de ruime Ford bus (in bruikleen van Frank Rulkens) gestapeld. Er werd aan iedereen een route beschrijving uitgedeeld. Deze werd met chauffeur Jan van Erdewijk nog eens goed doorgenomen. Er werd nog wat nagepraat over de persoonlijke conditie en het te verwachten weer, waarna rond half negen de rust weer terugkeerde in de Kerkstraat.

Donderdag:

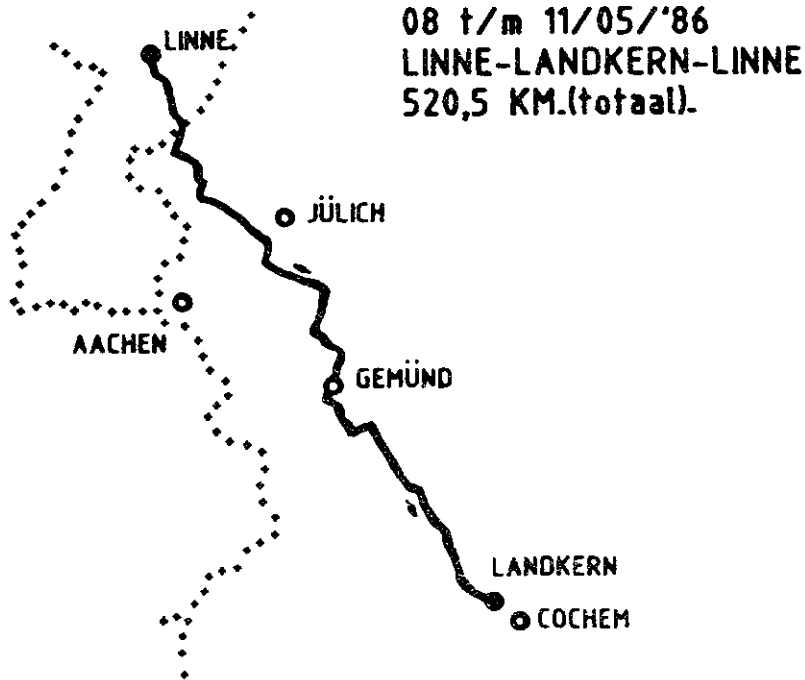
Het vertrek op de donderdagmorgen was om 7 uur precies gepland. Voor sommige coureurs levert dit toch grote problemen op. Zo kwam het, dat na het maken van de groepsfoto's, 30 minuten later vertrokken werd. De groep was 15 coureurs sterk, begeleidt door chauffeur Jan en masseuse Paula.

Al na een kwartier merkte Ge Smits op, dat we zo aanstonds de grens zouden passeren en dat daarvoor een paspoort gewenst is, hetgeen hij dus vergeten was. Na wijs beraad (al fietsende natuurlijk) werd besloten de gok te wagen. Ge zou illegaal de grens passeren. Nu gebeurt dit wel vaker tijdens tochten van de Lekke Tube, maar een verblijf van 4 dagen in het buitenland zonder een paspoort was uit den boze. Daarom werd besloten op een geschikt tijdstip (minder vroeg) het thuisfront telefonisch te waarschuwen.

Er zouden die dag namelijk nog 4 dames vanuit Linne richting Landkern vertrekken. Dit gebeurde per auto, hetgeen achteraf een bijna net zo moeilijke en lastige opgave bleek te zijn als op de fiets. Voor een aantal "oudere" coureurs lijkt een verblijf van 4 dagen in den vreemde zonder partner/vriendin een moeilijke opgave te zijn. De "echte" professionele mentaliteit begint bij hen af te brokkelen.

Zodoende gingen dit jaar voor het eerst naast coureurs en chauffeur ook nog enkele vrouwelijke supporters/begeleiders/masseuses (naar behoeven door te strepen) mee op reis. Achteraf gezien mogen we stellen dat met deze situatie iedereen tevreden was.

s'Ochtends verliep de tocht verder rustig en gemoedelijk via het flauw golvende en wijdse landschap tussen Geilenkirchen en Inden. Huub Dahmen moest op de korte hellingen echter ervaren dat een twee wekenlijks trainingsstage in Mallorca als voorbereiding niet bepaald ideaal is. Toen tussen Langerwehe en Nideggen (na 60 km koers) het meer serieuze klimwerk begon, kon hij het dan ook niet meer bolwerken en verdween voor een tijdje in de bus. Het weer was redelijk met af en toe zon (12 tot 15 graden Celsius), maar wel een harde wind van voren. Dit laatste was vooral op de hoog gelegen, tamelijk vlakke plateau's goed te merken. Hierdoor kon men na een zware klim niet goed herstellen, hetgeen vooral later op de dag goed te voelen was. In een bos vlak voor Gemünd werd een beschut plekje voor de pauze gevonden. Dat deze echt nodig was, blijkt wel uit het feit dat de bus bestormd werd door de heren coureurs. Math merkte op "Eindelijk, vader is moe".

Na een klein half uur werd met Huub weer op de fiets begonnen aan het zwaarste gedeelte van de koers. De hellingen waren nu van zeer zwaar kaliber en volgden elkaar snel op. Menig fietser zag dan ook slechts de weg en kon niet genieten van het mooie landschap. Na Zingsheim begon het te regenen, hetgeen tot vlak bij Landkern werd afgewisseld met enkele droge perioden. Dit leverde alleen Paul Wolters een leuke tube op, vlak voor Landkern. In Ahrhütte viel de regen met bakken uit de lucht, zodat besloten werd hier te schuilen. Een behulpzame politie-man, die net twee nederlandse automobilisten bekeurde wegens te hard rijden, wees ons vervolgens de weg naar Kelberg. Hier werd nog een laatste pauze ingelast. Een groot deel van de coureurs ging verkleumd door de regen en kou (10 graden Celsius) een warme kop soep/koffie gebruiken in de plaatselijke Imbis. Leuk detail, we waren net vertrokken toen de dames in dezelfde lokaliteit arriveerden voor hun pauze.

De laatste 30 km naar Landkern zorgden nog voor een verrassing. Vlak voor Landkern werd een verkeerde weg ingeslagen, waarna de "oud Landkern" gangers deze vergissing pas na een lange afdaling bemerkten. Zodoende zat er niets anders op dan toch maar weer de beruchte "benenbreker" (een 18% helling) uit het "Mariathal" te beklimmen. Menig een lukte dit niet meer fietsend, en moesten hun weg lopend vervolgen. Om 17.00 uur arriveerden we bij Gasthaus "Zur Post", na 196 km fietsen. Er werd snel begonnen met de bagage uit te pakken, nadat de kamerindeling bekend was. Na een snelle douche volgde om 19.00 uur het eten. Dat de tocht slopend was geweest, bleek wel uit de eetlust van de coureurs. Guus Eysen en Pierre Heuts hadden zich even op het bed gelegd voor een klein dutje. Het getuigd van collegialiteit dat beiden voor het eten gewekt werden, voor het zelfde geld waren hun magen leeg gebleven. s'Avonds lag iedereen vroeg in bed.

Vrijdag:

Voor en na het ontbijt om 9 uur werd door een aantal coureur's ijverig de fietsen gepoetst. Pieter had een vooruitziende blik gehad. Door de fiets de vorige avond niet onder een afdak te plaatsen, was deze s'nachts schoongeregend. Frank en Chris moesten nog snel een s'nachts leeg gelopen binnenband verwisselen. Jos van Daal zat in zijn fietstenu te ontbijten. Daarna moest hij geduldig wachten totdat we vertrokken voor een kleine (!) tocht door de streek. De tocht voerde ons tijdens bewolkt weer (12 graden Celsius) naar Cochem, en vandaar langs de Moesel. Daarna volgden een groot aantal hellingen met uiteindelijk als uitsmijter de 7 km lange klim van Cochem naar Landkern. Hier kwamen we een voor een boven na een tocht van ruim 3 en 1/2 uur en 74 km.

Na het douchen en de voortreffelijke lunch, waar sommigen helaas bijna een uur op moesten wachten, vervoerde Frank ons met de bus naar Cochem. Het stadje werd door ons snel bezichtigd, maar vooral verkend op de aanwezigheid van uitgaansgelegenheden. Hierna keerden we terug naar Landkern alwaar genoten werd van een voortreffelijk diner. Met een Taxi-bus werden we na het diner richting Cochem vervoerd. In Cochem splitste de groep zich in tweeën, waarbij de meesten de terrassen aan de Moesel opzochten. Het jeugdige gedeelte was de rest van de avond te vinden in de feesttent aan de overkant van de Moesel, alwaar discoachtige geluiden ten gehore werden gebracht. Even na middernacht toog een gedeelte terug naar Gasthaus 'Zur Post'. De disco gangers werden aldaar pas gesignaleerd tegen 3 uur (in de nacht).

Zaterdag:

De ochtend werd benut voor het doen van inkopen voor de terugreis. Anderen rustten uit in het Gasthaus, of maakten een wandeling door de mooie, maar kletsnatte en dus modderige velden rond Landkern. Na de lunch werd door de echte fietsfanaten besloten nog een "klein" tochtje te maken. Bij droog weer (14 graden Celsius) vertrokken Wim, Rob, Math, Har, Chris, Theo, Frank en Ge voor een 58 km lange tocht door Keufenheim en de van de vorige dag bekende Freis en Strumming. In deze plaatsen werden flinke hellingen beklommen, waarbij een deel van de inspanningen door de begeleiders vanuit de bus op de gevoelige werden vastgelegd. Na 2.15 uur waren we weer terug in Landkern.

Het avond eten was weer voortreffelijk, alleen werd de sfeer een beetje gedrukt door de strubbelingen over de hoeveelheden die opgescheppt werden. Een nieuwe schaal was leeg voordat hij op de plaats kwam waar de eerste schaal ook al gestrand was, waarop deze coureurs zich - terecht, ondervoed voelden

De meesten gingen na het eten reeds inpakken voor de terugreis of besproken het toch wel goede en gezellige verloop van het verblijf in Landkern, waarna men op tijd ging slapen. Een aantal mensen daalden rond 10 uur nog af naar Cochem om daar een drankje te nuttigen, waarna men pas om 2 uur s' nachts het bed opzocht. Dit is toch niet de beste voorbereiding op de terugreis als men om 6 uur op moet staan. Dit gedrag roept ook vragen op indien men de jeugdige clubleden de avond tevoren bekritiseerde vanwege de late thuiskomst, terwijl men zelf nota bene de avond voor de thuisreis op een dergelijke manier de bloemetjes buitenzet

Zondag:

Het vertrek stond gepland op 7 uur, maar bij afwezigheid van Har Sensen werd het deze keer niet gehaald. Enkele renners hadden problemen met opstaan (is normaal als men niet op tijd in bed komt). Ge maakte het wel heel bont door pas om 7.15 uur aan het ontbijt te verschijnen. Na het afscheid nemen vertrokken we dan eindelijk om 7.30 uur. De route voor de thuisreis werd iets gewijzigd, zodat we de beruchte "benenbreker" van 18% oversloegen.

Het was droog, maar het wegdek was nat, waardoor er s' ochtends veel lekke tubes voorkwamen. Pieter was de grootste pechvogel met 2 keer lek. Ook begaven nogal wat spaken het onder de druk van de coureurs. Jan had een drukke morgen, de bus zat vaak vol. Door de pechgevallen moest Huub, in de bus gestart, al na 45 km op de fiets. Hij redde zich echter uitstekend, zelfs bergop. Dit was het algehele beeld s' ochtends. Onze conditie was stukken beter en men kon nu ook van het landschap genieten. Het tempo lag hoog. Bij Zingsheim werd een korte pauze ingelast. Sommigen duurde dit te lang, en ze vonden dat de pauze later ingepland had moeten worden. Hoe wonderlijk is het dan om deze mensen uitgebreid te zien pauzeren vlakbij Nideggen, waarbij het tijdsverlies plotseling niet meer belangrijk is als er een voor hen schikte plek is gevonden, en waarbij het er niet toe doet dan nauwelijks 300 meter verderop een flinke helling van 10% op de route ligt.

Na de twee pauze volgde de laatste (echte) klim, waarna we in het vlakke land terecht kwamen. Wie aan een rustig vervolg van de tocht had gedacht, kwam bedrogen uit. Er stond een harde stormwind schuin op kop. De lichtgewichten onder ons, in de bergen op het voorste plan, fietsen nu achteraan. De rollen waren omgedraaid ten gunste van de zwaardere coureurs. In de buurt van Aldenhoven zorgden enkele zware windstoten vanachter een kolenberg bijna voor valpartijen in het peloton. Guus belandde zelfs in de berm. Tot Linne werd er 80 km lang zonder een pauze in te lassen door gefietst. Zodoende waren de meesten doodop bij aankomst in Linne om 16.30 uur, na een rit van 192,5 km. Zonder veel gepraat zochten de meesten hun bagage op en vertrokken naar huis met weer een nieuwe ervaring rijker.

Al met al een mooie, gezellige en geslaagde tocht. Waar de reis volgend jaar heen gaat is nog niet bekend.

WIST U DAT.....

- de eerste tocht op dinsdag 1 april werd verreden. Velen dachten dat dit een bestuurlijke poging was de leden op deze dag voor het lapje te houden. Echter, dit bleek geen opzet te zijn.
- tijdens de Duitslandtocht van 8 t/m 11 mei de heren coureurs een voortreffelijke tijd neerzetten voor de afstand Linne - Landkern: zij legden de 196 km af in 9 uur (van 7.30 tot 16.30 uur).
- dit record dezelfde dag met maar liefst anderhalf uur verbeterd werd door een groep dames, die deze afstand aflegden in slechts 7 uur!! (met de auto wel te verstaan).
- Op de vooravond van de Duitsland tocht onze weeramateur Chris Schuallerlei pogingen ondernam om zijn voorspellingen aan de deelnemers te vertellen. Opvallend was dat er niet naar hem geluisterd werd!
- onze redactie aan dit "spelletje" mee deed, maar desondanks toch de voorspelling van Chris opving: half bewolkt, hier en daar een bui, temperatuur 13-15 graden Celsius, en helaas een harde wind.
- onze renners die dag maar een bui tegen kwamen....., die grote bui van s'middags!
- achteraf gezien Chris wel een redelijke voorspelling gedaan had, althans gerekend naar de norm van "de Bilt".
- dat Pierre Heuts tijdens een Meinweg tocht in het voorjaar lek reed. Echter er leven daar parasieten die het gemunt hebben op andermans bloed. Helaas voor Pierre was de eerste reserve band die hij monteerde lek, en dat hij daarom een tweede band op moest leggen. Dat dit geappricieerd werd door de bloedzuigers is wel duidelijk. Met diverse bloedende "wondjes" vertrokken we met volle snelheid weer richting thuisfront.
- Jos van Daal tijdens de Belgium-2 route op 1 juni i.p.v. racehandschoenen boterhammenzakjes gebruikte. Zijn verklaring: "Mijn stuurlint is nieuw (wit), en mag niet vuil worden". Hij had trouwens net zijn afgelopen ketting weer op de juiste plaats gebracht!
- dat Har Sensen in augustus '86 het wereldsnelheidsrecord achter lichte motoren wilde breken. Tijdens deze poging kwam hij echter ongelukkig ten val. Lichamelijk is Har weer hersteld, maar dit voorval kostte hem wel de eerste plaats in het opkomstenklassement.
- dat het komend seizoen de valhelm verplicht wordt tijdens alle door T.W.C De Lekke Tube georganiseerde tochten.

WIELERBAAN BAARLO VRIJDAG 20 JUNI 1986.

Siechts 7 leden aanwezig, maar wel bere gezellig !

Het was die dag mooi (temp. ca. 27 graden Celsius), maar drukkend weer. Omstreeks 16.00 uur verzamelden zich 7 leden op het Kerkplein plein voor de gezamenlijke reis per fiets naar de wielersbaan (=speed-circuit) te Baarlo. Een van de zeven, Jos van Daal, reisde per auto wegens het feit dat hij later die dag nog verplichtingen elders had. De afstand Linne-Baarlo (ca. 30 Km) werd ondanks de drukkende warmte en een straffe tegenwind binnen het uur overbruggd. Bij aankomst op het circuit bleek de toegangspoort reeds geopend, en men startte direct voor een aantal "opwarmronden". Gelet op de reeds afgelegde afgelegde afstand en de subtropische temperatuur bleef het aantal hiervan aan de bescheiden kant. Doordat Jos van Daal met zijn auto (in een rustig tempo) een baanronde reed, kwamen wij aan de weet dat de lengte van een ronde 825 meter bedroeg. Inmiddels was ook Rob van Daal gearriveerd. Rob had echter geen fiets bij zich, omdat hij niet lang kon blijven. Met hem werd afgesproken dat hij tijdens zijn aanwezigheid op de baan - de tijdwaarneming voor zijn rekening zou nemen.

Het eerste onderdeel omvatte het individueel tijdrijden over een ronde, waarbij iedereen 2 pogingen mocht ondernemen. Het klassement hiervan ziet er als volgt uit

naam:	poging 1 (min)	poging 2 (min)	snelheid (Km/u)
Ron Smeets	1.06.95	1.06.28	44.585
Jos van Daal	1.09.25	1.11.05	42.338
Chris Schuren	1.10.58	1.10.46	42.116
Theo Vossen	1.10.61	1.12.10	41.623
Har Schuren	1.10.91	1.13.10	41.247
Math Slabbers	1.12.60	1.13.29	40.716
Frien Verheyden	1.18.73	1.20.43	37.321

Uit bovenvermeld overzicht kan men concluderen dat er - ondanks de drukkende warmte - goede tot zeer goede prestaties geleverd werden. Hierbij dient men wel de kanttekening te plaatsen dat de afstand vrij kort was, waardoor deze - voor trimmers - hoge gemiddelden mogelijk waren.

20/06/86
BAAN BAARLO
sprint en
afvalwedstrijd

Als tweede en laatste onderdeel stond er een zogenaamde afvalrace op het programma. De zeven leden startten gezamenlijk en om de andere ronde volgde een sprint, waarbij degene die als laatste de streep passeerde, moest afhaken. De uitslag van de race ziet er als volgt uit

eerste afvaller:	Frien Verheyden
tweede afvaller:	Jos van Daal
derde afvaller:	Chris Schuren
vierde afvaller:	Math Slabbers
vijfde afvaller:	Har Schuren

In de eindsprint werd **Ron Smeets** winnaar voor **Theo Vossen**.

Door de deelnemers werd dit onderdeel als zwaar betiteld. De sprints (vaak over meer dan 150 meter !) vergden steeds meer van de fysieke gesteldheid. Ook de concentratie mocht op geen enkel moment "uitgeschakeld" worden. Men moest steeds anticiperen en alert reageren op eventuele uitvallen, omdat een eenmaal opgebouwde voorsprong bij dergelijke korte afstanden vaak niet meer goed te maken waren.

Hoewel de deelname door de leden aan dit evenement tegenviel, mag toch wel teruggekeken worden op een geslaagd experiment. Dat de deelname tegenviel, was te wijten aan het feit dat het tijdstip ongunstig was. Het bestuur van de vereniging is echter - op het punt van de planning van dit evenement - aan handen en voeten gebonden, omdat het speedway-circuit annex wielersbaan voor het grootste gedeelte van het jaar niet af te huren valt ten gevolge van het feit dat het circuit in eerste instantie bestemd is voor de autosport, en in tweede instantie vaste huurders heeft. Enkele van deze huurders zijn fietstrimverenigingen, die op vaste tijdstippen in het seizoen onderlinge wedstrijden organiseren, dit alles met als doel het kweken van en/of het versterken van vriendschapsbanden.

DE MAAS EN PEEL ROUTE 14 JUNI 1986.

Voor het eerst op het leuke tube programma.

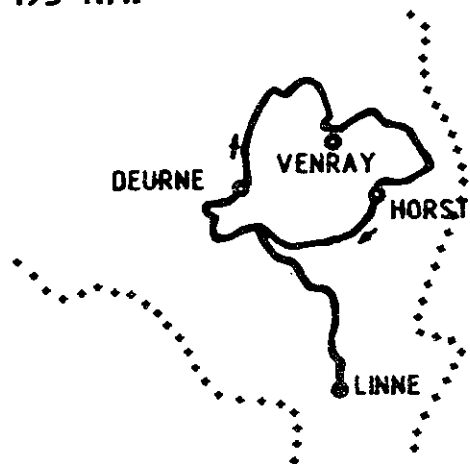
Zoals reeds in het programmaboekje van het seizoen '85 was aangekondigd, werden in plaats van de Voerstreek route en de Kempenroute twee nieuwe tochten verreden waarvan een de Maas en Peel route. Een tocht die door het Limburgse en Brabantse Peel voert

Aan de start verschenen "helaas slechts" 8 leden en 2 gastrenners, te weten No Smeets en Thei Nooyen, voor een tocht waarvoor de weersvooruitzichten uitstekend waren. Deze tocht werd een week later gereden dan aangekondigd, omdat de weersomstandigheden een week eerder zo slecht waren, dat zelfs de tocht op zondag van het programma werd afgevoerd.

14/06/'86

PEEL- EN MAASROUTE

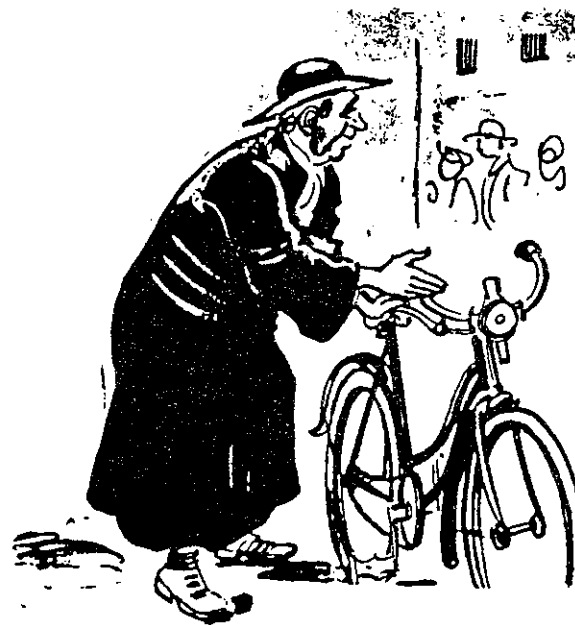
195 KM.

De eerste uren werden gekenmerkt door de pech van Fien Verheyden en Wim van Daal. Dit euvel - beide coureurs hadden kapotte spaken - werd verholpen bij een fietsemaker in Neerkant. Vervolgens voerde de tocht richting Liessel, waar we het eerste ANWB bordje van de route van de route langs de weg vonden. Het was inmiddels al behoorlijk warm geworden en men zag enkele renners al met schrik denken aan de Kempenroute van het vorig seizoen, die onder tropische temperaturen werd verreden. Maar chauffeur Jan (van Erdewijk) had - zoals altijd - voor genoeg water gezorgd, zodat we geen uitdroging hoefden te vrezen. Als pauze plaats stond Overloon op het programma. Helaas werd er vlak voordat we Overloon bereikten, een afslag genomen, die niet helemaal gepland was. Hierdoor bleef Overloon die dag "onbereikbaar". De dichtstbijzijnde plaats werd hiermee als nieuwe rustplaats gebombardeerd, en dat bleek wonderwel te kloppen. Het was bedevaartsoord Smakt, waar we ons op een gras strook tussen een kerk en een souvenir winkel - alias cafe restaurant - de proviand goed lieten smaken. In het half uurtje werd het "zomertenu" uit de tassen gehaald voor een zonnekuur. Wie s'middags zou plaatsvinden.

Na een pauze van een half uur werd koers gezet richting Maashees. Vanuit deze plaats doorkruisten we de plaatsjes Wanssum, Blitterswijck en Broekhuizen over schilderachtige weggetjes langs de oever van de Maas. Van daar uit doken we weer het mooie peelgebied in richting Helena-veen, waar de route voltooid was. Aldaar was ook de tweede en laatste pauze. Daar werden de laatste boterhammen, door de zon omgetoverd tot totosti's, opgegeten, of aan de vuilnisbak toevertrouwd. Frank Rulken ging na de pauze in de bus. Een wijs besluit van hem om zijn pijnlijke knie niet nog meer te forceren.

Math noteerde bij aankomst op de intekenlijst een tijd van 16:00 uur. De gemiddelde snelheid van 28,5 km/u mag - ondanks de pech en de tegenwind waarvan we deze dag ook nog behoorlijk last hadden - dan ook hoog genoemd worden.

EERSTE TIJDRIJ SEIZOEN '86 IN MONTFORT 25 JUNI 1986.

Frank Rulkens is eerste renner die Harrie Schuren klopt!

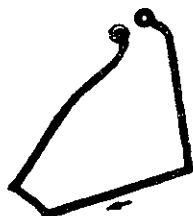
Er was bij het vertrek een uitvoerige discussie op het Kerkplein. Er waren twee parcoursen uitgezet voor deze tijdrit, waaruit het bestuur Koningsbosch gekozen had. Echter Ron Smeets kwam met de mededeling dat op het betreffende parcours op woensdagavond getraind wordt door de regio amateurs. En dat was vanavond ook het geval. Zodoende werd op het laatste moment nog gewisseld naar een 9 km lang parcours in Montfort.

Echter, er was een probleem gerezen. Paul Wolters uit Maria-Hoop! zou rechtstreeks naar het parcours in Koningsbosch gaan. Een telefoontje naar hem thuis gaf aan dat hij reeds onderweg was. Ron Smeets bood zich als niet deelnemer aan de tijdrit aan als koerrier. Hij snelde weg waarna de groep zich ook in beweging zette. Met Ron was afgesproken waar we hem zouden treffen. De groep zou het parcours gaan verkennen. Toen we op de betreffende plaats aankwamen, zagen we Ron ook al naderen, echter hij had een andere (langere) weg gekozen, en moest zijn zoekactie naar Paul nog beginnen. Toen Ron na enige tijd terugkeerde met de mededeling dat hij Paul niet kon vinden, werd besloten naar de start te gaan, om zonder Paul te beginnen. Het bestuur hoopte dat Paul naar huis zou gaan, om daar door zijn moeder naar de juiste startplaats gewezen te worden.

● MONTFORT 25/06/'86
TIJDRIJ MONTFORT
9,15 KM.

PEY

● MARIA-HOOP

De wedstrijd: Wil Bevers vertrok als eerste en zette een goede tijd neer: 15.32 min op iets meer dan 9 km (gemiddeld ongeveer 35 km/u). Deze tijd werd echter snel verbeterd. Eerst door de niet in optimale vorm zijnde Rob van Daal, en toen Bert Hendrix. Bert passeerde de streep in de onwaarschijnlijk snelle tijd van 14.29 min. Dit was een tijd die alleen door de favorieten nog verbeterd zou kunnen worden. Erik Vrinzen en Theo Vossen konden niet in de buurt van deze tijd komen, maar TWC Tijdrijder Harrie Schuren redde het net: 14.28 min. Aan de streep werd heftig gediscussieerd of Bert zo sterk reed of Harrie zo zwak! De tijd zou het leren, want na Jos van Daal zou topfavoriet Frank Rulkens binnen lopen. Jos nestelde zich achter Theo Vossen op een (tot dan toe) vijfde stek, en wat deed Frank: een tijd van 14.11 werd door de tijdwaarneming genoteerd. Daarmee was de zaak beslist voor wat betreft de overwinning, want wie zou dit nog verbeteren?

Math "18" Slabbers kwam binnen in een toch goede tijd van 14.37 min, gevolgd door Wim van Daal en Paul Wolters, die ook een goede prestatie voor hun doen neerzetten. De conclusie mag duidelijk zijn: Eindelijk een andere winnaar, maar er wordt nog veel verwacht van Harrie, want hij zal het er niet bij laten zitten. In de onderste regionen zijn de verschillen ook maar enkele seconden.

UITSLAG TIJDRIJ MONTFORT 1986.

1. Frank Rulkens	9.1 km in	14.11 min.
2. Harrie Schuren		14.28
3. Bert Hendrix		14.29
4. Math Slabbers		14.37
5. Wim van Daal		14.51
6. Theo Vossen		14.53
7. Jos van Daal		14.54
8. Rob van Daal		15.41
9. Paul Wolters		15.46
10. Wil Bevers		15.53
11. Erik Vrinzen		16.08

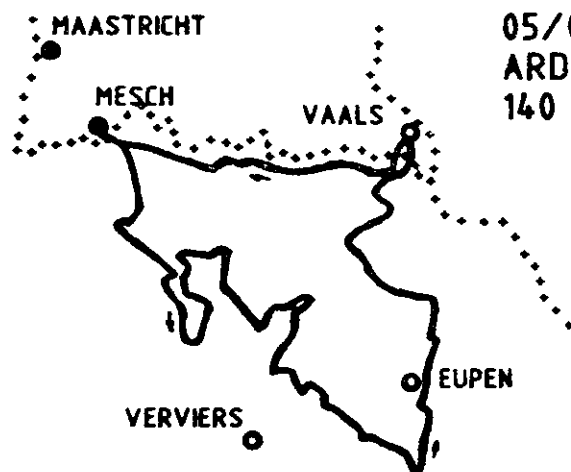
RONDRIJDT DOOR DE ARDENNEN 05 JULI 1986.

140 km door de Ardennen: resultaat een mooie fietsdag.

s'Morgens verzamelden zich 8 "Lekke Tubers" voor een spannend dagje in de Ardennen. In de bus natuurlijk Jan van Erdevijk geassisteerd door vriendin Paula, die de kaart nauwkeurig in de gaten hield. De bus werd volgeladen met fietsen, en ook de auto van Wim van Daal werd met drie fietsen beladen, waarna het gezelschap zich motorisch verplaatste naar het Zuid-limburgse Mesch (bij Eysden) aan de Belgische grens. Daar werden de fietsen uitgeladen, en bleef Wim's auto achter.

Op het programma stond een tocht die opgezet was voor de eerste Farmaceutische Wielerdag op 21 september 1985. We hadden hiervan een uitvoerige beschrijving, die door Theo Vossen die dag bij de hand gehouden werd. Hij kweet zich als reis Leider uitstekend van zijn taak, al gingen we na 5 km al in de fout. In s'Gravenvoeren was de weg niet goed te vinden, maar na kort oponthoud konden we onze weg vervolgen.

Het terrein was geaccidenteerd. Bij Warsage na ongeveer 10 km werd ons de doorgang versperd door de plaatselijke kermis. Na een korte poging de weg te vragen (in de Franse taal), vervolgden we onze weg. De tocht voerde over mooie binnenwegen via Mortroux, alwaar we een fikse klim voor onze wielen kregen, naar Charneux. De beklimming waren van redelijk kaliber, maar het wegdek was hier en daar van erg slechte kwaliteit. Via Aubel arriveerden we in het alom bekend Henry-Chapelle. Deze plaats is bekend van allerlei tochten van de IWC in dit gebied.

Normaal wordt vanuit Henry-Chapelle de weg naar Eupen genomen, maar deze tocht voerde ons hier de binnenlanden in richting Andrimont, Bilstein, Limbourg richting Baraque Michelle. Deze berg werd beklimmen langs een zijkant, een klim van plm 4 km, die halverwege de klim vanuit Eupen uitkomt. De tocht voerde ons niet over de top van de Baraque, maar via een afdaling naar Eupen. Hier pauzeerden we voor de eerste maal, na ongeveer 60 km koers.

Rob van Daal had besloten om zijn literfles Chocomel te openen, maar toen hij deze weer wilde sluiten, bleek dat hij geen dop meer had. Gevolg: hij dronk de hele fles in een keer op. Dat hij s'middags niet meer met de besten meeklom heeft dus een duidelijke aanwijsbare reden. Vanuit Eupen werd richting Vaals ingeslagen. De renners waren zo snel vertrokken dat Jan hen spoedig kwijt was. Paula reageerde ook niet onmiddellijk, waardoor de reddingsactie van Math Slabbers wel erg op zijn plaats was. De eerste kilometers was er zeer druk verkeer. Toen het peloton de weg royaal ging gebruiken in de afdaling naar Waihorn, was het een getoeter van jewelste. Gelukkig waren we snel op rustige weg richting Vaals via Luntzen, Montzen en Gemmerich. De klim naar het drie landen punt (Trois Bornes) werd genomen langs de Belgische kant, die in zwaarte niets onderdeed voor die aan Nederlandse kant. Op de top werd er voor de tweede (en laatste) maal gepauzeerd. Dit te midden van tientallen verwonderde en bewonderende toeristen.

Na ongeveer 20 minuten gingen we weer op pad voor de laatste 30 km terug naar Mesch. Het traject voerde ons parallel aan de Mergeland route (wel in tegengestelde richting) over Belgisch gebied. s'Middags slopen er ook enkele foutjes in de route. Nadat we het kasteel bij Sippenaacken hadden gepasseerd volgde een zwaardere klim richting Teuven. In de afdaling van deze klim namen we een afslag te vroeg naar rechts. Deze slechte weg voerde ons 2 km bergop alvorens we besloten terug te keren. De andere misser trad op enkele kilometers voor de finish. "Rechtdoor langs de kerk s'Gravenvoeren" luidde de instructie die Theo Vossen ons voorlas vanaf het routeschema. Niemand had in de gaten dat we niet in plaatsje s'Gravenvoeren waren maar in s'Martensvoeren. Resultaat een klim van plm 3 km en nog 3 km vlakke weg voordat we ontdekten dat we verkeerd zaten. Nadat we weer op de route waren, was de tocht snel beëindigd. Zo arriveerden we na 140 km afgelegd te hebben weer terug in Mesch.

De fietsen werden ingeladen waarna we richting Eysden voeren met de auto's. Aldaar werd op een terras onder genot van de aangeboden consumpties nagepraat over deze tocht. Iedereen was het er over eens, deze tocht, of in elk geval een tocht met verplaatsing door middel van een auto moet op het programma blijven. Na enkele overheerlijke plisjes pakte het gezelschap zich op voor een snelle reis naar huis. Omstreeks 4 uur arriveerde het gezelschap op het Kerkplein, waarna de moegestreden renners hun spullen en afscheid namen.

CAFE J EVERS

Kerkstraat 3 Tel: 2248

Verenigingslokaal:

Spaarkas "ALLE DAGEN FEEST"

T.W.C. "DE LEKKE TUBE"

stamkroeg van de COLBOYS

FRANK RULKENS HEERST OOK OP DE MEINWEG.

Slechts acht leden blijven in de race voor het eindklassement!

Om half zeven meldden zich slechts 8 leden op het Kerkplein voor de tijdrit op de meinweg. Een mager cijfer ten opzichte van de voorafgegane seizoenen: 22 leden in '82, 15 in '83, en 16 in '84 en '85. Een treurig diepte record voor T.W.C. De Lekke Tube, en dat aan de vooravond van het vijfjarig lustrum. Als een van de oorzaken mag de ongunstige datum (vakantie periode) worden aangevoerd.

Geholpen door Har Senssen als "starter" mocht Erik Vrinzen - op een parcours dat hem niet aanstaat - als eerste van start gaan, gevolgd door Harrie Schuren. Erik kwam met een een tijd van 9.05 min niet zo slecht weg. Dat Harrie als tweede starter met 7.21 min een toptijd realiseerde, deed de verwachtingen voor een hernieuwde Schuren zege stijgen. Maar niets bleek minder waar. Onze tijdwaarnemer Peter van Daal was met zijn auto naar de finish gereden. Toen hij uit zijn auto stapte, stootte hij met

30/07/'86
TIJDRIJ MEINWEG
5 KM.

de stopwatch tegen het autoportier, waardoor de tijd stopte. "Het waren maar enkele seconden", was zijn antwoord toen Peter gevraagd werd hoe lang de stopwatch stil gestaan had. De Juiste eindtijden zullen we nooit meer exact kunnen bepalen, maar het gebeuren had geen enkele consequentie voor het eindklassement, omdat de verschillen onderling van belang zijn.

Had Frank Rulkens het vorig seizoen een achterstand van 21 seconden op Harrie Schuren in deze klimtijdrit, dit jaar was hij met 7.11 min maar liefst 10 seconden sneller. Een opmerkelijke vooruitgang van Frank. De hegemonie van Harrie Schuren lijkt dit seizoen te worden doorbroken, al moet de laatste tijdrit op dit moment nog uitsluitsluitsel geven.

Bert Hendrix bewees in deze tijdrit dat hij definitief bij de top behoort. De bronzen plak lijkt definitief in zijn bezit gekomen. Rob, Wim en Jos van Daal "vochten" voor een vierde plaats in het eindklassement. Wim was na deze tijdrit het minst tevreden en gededillusioneerd. "Dit kan niet, zo'n snelle tijd heb ik hier nog nooit gerealiseerd". Zijn vermoeden werd onmiddellijk bevestigd toen hij het verhaal van de stopwatch uitgelegd kreeg. Debutant in deze tijdrit was Frie Verheyen. Hij liet een uitstekende tijd noteren op dit heuvelachtige parcours.

UITSLAG TIJDRIJ MEINWEG 1986.

1. Frank Rulkens	4.5 km in	7.11 min.
2. Harrie Schuren		7.21
3. Bert Hendrix		7.27
4. Rob van Daal		7.41
5. Wim van Daal		7.46
6. Jos van Daal		7.53
7. Frie Verheyen		8.13
8. Eric Vrinzen		9.05

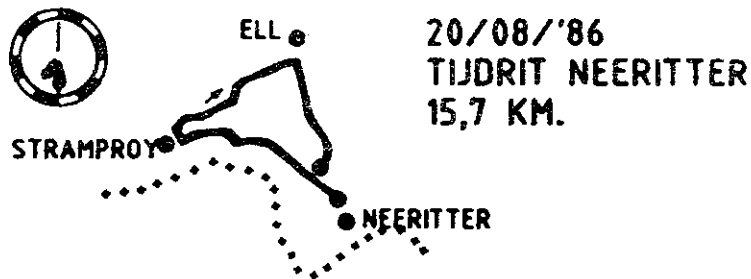
FRANK RULKENS CLUBKAMPIOEN '86

Ondanks verlies in laatste tijdrift toch algemeen winnaar.

Frank Rulkens, alias "DE BEER UIT DE BEEK", deed woensdag j.l. datgene wat hem verwacht werd: minder dan 27 seconden prijsgeven op zijn grootste concurrent Harrie Schuren. Reeds tweemaal eerder had Frank Harrie al geklopt, nu greep hij de kans van zijn leven door het eindklassement voor zich op te eisen. Frank, bij de start al vol vertrouwen in de goede afloop, kwam in de tijdrift amper 1 seconde tekort om ook deze derde tijdrift als winnaar af te sluiten. Harrie vocht te verbeten om Frank deze laatste keer te kloppen. De vreugde bij Frank was er niet minder om. Zijn naam zal nu op de beker naast die van Harrie pronken.

Strijd om de derde plaats was er niet echt. Bert Hendrix had in de eerste twee tijdriften ongeveer 40 seconden voorsprong genomen op de drie van Dalen. Bert presteerde in deze tijdrift niet erg goed. Bleef hij in de eerste twee tijdriften in de buurt van de giganten, deze keer moest hij maar liefst 50 tellen prijsgeven. Daarmee bleef hij de beste van de drie van Dalen, Rob, slechts 7 seconden voor. Bert eiste met zijn prestatie wel de bronzen medaille op.

De strijd om de vierde plaats werd gewonnen door Rob van Daal. Zijn zwakke prestaties uit het begin van het seizoen poetste hij overtuigend uit. Maar liefst 32 seconden liep hij uit op Wim en Jos van Daal, in deze volgorde. Dat de gebroeders Wim en Jos van Daal elkaar niet veel ontlopen, bleek ook weer in deze tijdrift. Opmerkelijk was het wel dat Wim wederom met de winst strijken ging, al was het maar met 1 tel verschil. In het eindklassement nemen de van Dalen ook de vierde tot zesde plaats in beslag, en wel in dezelfde volgorde als in de tijdrift uitslag.

Erik vrinzen neemt in het eindklassement de zevende plaats in. Dat hij in de afsluitende tijdrift slechts tiende werd, deed hem helemaal niet. De voor hem geklasseerde renners speelden niet meer mee voor het eindklassement. Ze hadden een van de eerste twee tijdriften, of beide, gemist. Erik had normaal gesproken geen enkele kans een plekje te stijgen. Liefst 3 minuten achterstand telde hij op de voor hem geklasseerde Jos van Daal. "Als iemand lek rijdt, stijg ik een plaatsje" was Erik's motto, en hij legde het parkoers ruim binnen de 30 minuten af. Helaas voor hem viel er geen leuke tube bij de andere renners.

Uitgeschakeld voor het eindklassement, maar toch in koers waren Math Slabbers, Bert Schlicher en Paul Wolters. In deze volgorde eindigden zij op de zevende tot negende plaats in deze tijdrift. "Wat een tegenvalier" reageerde leuke tube bij uitstek, Math Slabbers. Van januari tot december trapt hij de 18, nu had hij er duidelijk problemen mee. 7 seconden gaf hij prijs op Jos van Daal. Bert Schlicher zette ook een aardige prestatie neer. Op 22 seconden van Math eindigde hij nog net voor Paul Wolters, die 5 tellen meer nodig had.

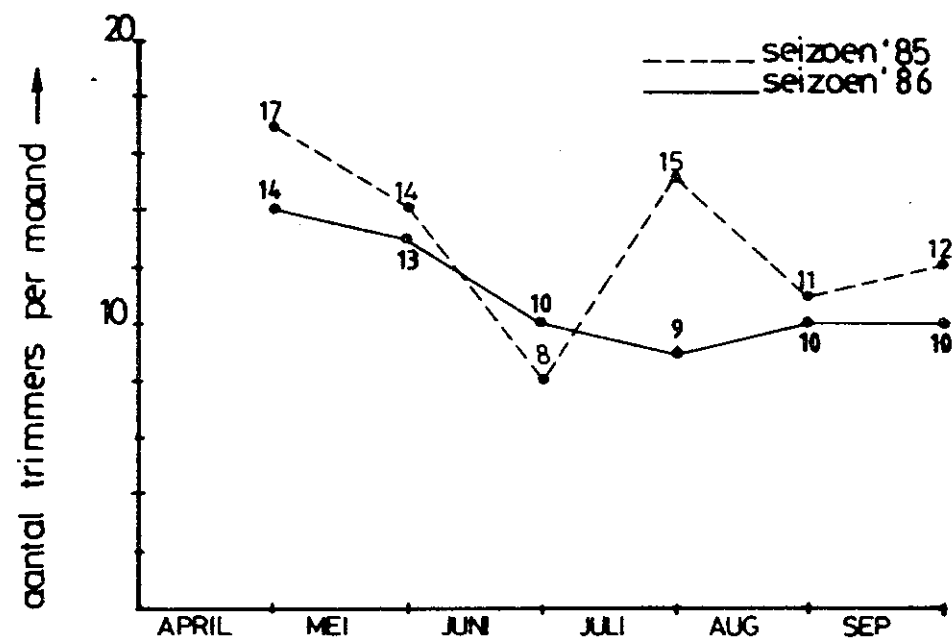
Pierre Wolters, die zich recent als lid had aangemeld, had de bedoeling van tijdrijden niet helemaal begrepen. In plaats van het parcours zo snel mogelijk af te leggen, deed hij aan "sightseeing". Hij miste de afslag voor Stramproy richting Ell. Pierre doorkruiste het centrum van Stramproy om vervolgens terug te keren. Onze tijdwaarneming nam geen tijd op omdat Pierre de eindstreep van de verkeerde kant overschreed.

UITSLAG TIJDRIJT NEERITTER 1986.

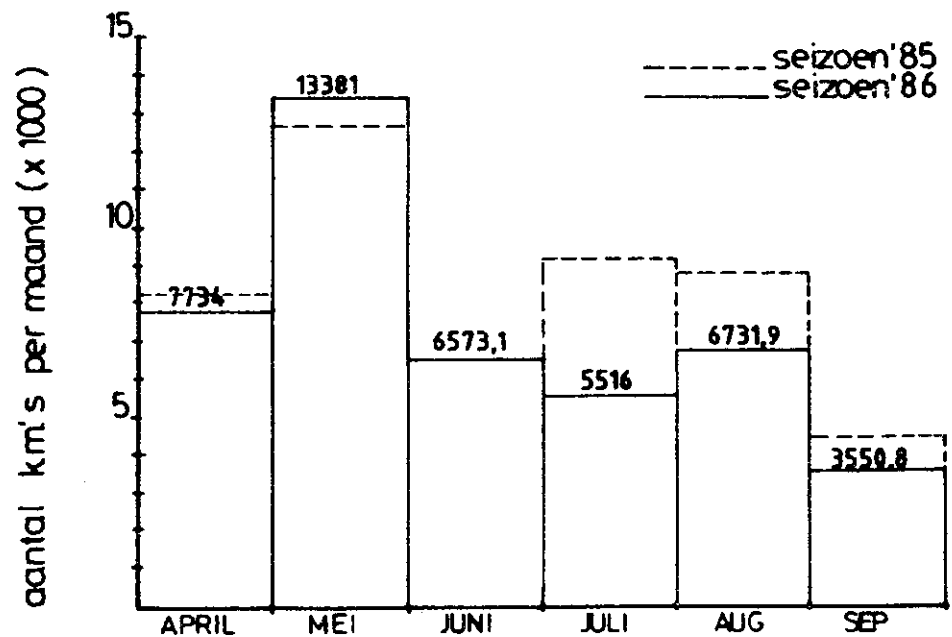
1. Harrie Schuren	14.6 km in 25.14 min.
2. Frank Rulkens	25.15
3. Bert Hendrix	26.05
4. Rob van Daal	26.12
5. Wim van Daal	26.44
6. Jos van Daal	26.45
7. Math Slabbers	26.52
8. Bert Schlicher	27.14
9. Paul Wolters	27.19
10. Erik Vrinzen	28.58
11. Pierre Wolters	-

EINDUITSLAG CLUBKAMPIOENSCHAP 1986.

	MONTFORT	MEINWEG	NEER- ITTER	TOTAAL	VERSCHIL
1. Frank Rulkens	14.11	7.11	25.15	46.37	
2. Harrie Schuren	14.28	7.21	25.14	47.03	0.26
3. Bert Hendrix	14.29	7.27	26.05	48.01	1.24
4. Rob van Daal	15.05	7.41	26.12	48.58	2.21
5. Wim van Daal	14.51	7.46	26.44	49.21	2.44
6. Jos van Daal	14.54	7.53	26.45	49.32	2.55
7. Eric Vrinzen	16.08	9.05	28.58	54.11	7.34
en vervolgens					
. Math Slabbers	14.37	-	26.52		
. Paul Wolters	15.17	-	27.19		
. Wil Bevers	15.32	-	-		
. Bert Schlicher	-	-	27.14		
. Frieen Verheyden	-	8.13	-		
. Theo Vossen	14.53	-	-		
. Pierre Wolters	-	-	?		

GRAFIEK: gem. aantal trimmers per maand

GRAFIEK: in clubverband gereden k.m.'s per maand

TWC "DE LEKKE TUBE" HUISHOUDELIJKE MEDEDELINGEN

Het bestuur van onze vereniging is als volgt samengesteld:

Voorzitter : Wim van Daal
Den Ekkert 21
Herten
Tel 04750-19879

Sekretaris : Math Slabbers
Weerdweg 5
Linne
tel 04746-1284

Penningmeester : Jos Munnichs
Bernhardstraat 11
Linne
tel 04746-4042

Leden : Rob van Daal
Montforterweg 1
Linne
tel. 04746-1431

Piet Nelissen
Oudeweg 9
Linne
tel. 04746-4265

Sekretariaat:

TWC "DE LEKKE TUBE"
p/a Weerdweg 5
6067 BN Linne

Bankrelatie:

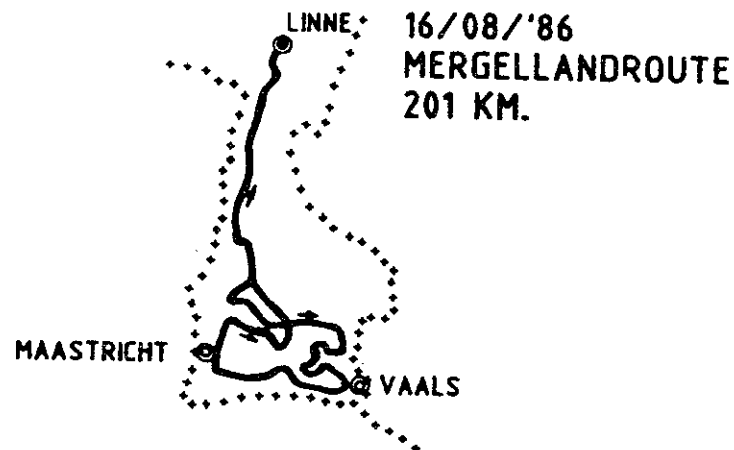
RABOBANK LINNE
reknr 12.93.08.315

DE ALTERNATIEVE MERGELLAND ROUTE 16 AUGUSTUS 1986.

Een week uitgesteld wegens vermeende trimtocht door Zuid-Limburg.

Zaterdag 16 augustus jongstleden was de dag van de tweede alternatieve Mergelland route uit het bestaan van onze vereniging. Theo Vossen had ons gewaarschuwd dat op 9 augustus een trimtocht zou plaatsvinden in Zuid-Limburg. Daarom werd deze tocht uiteindelijk verplaatst naar deze zaterdag, al bleek later dat de trimtocht op 10 augustus werd verreden. Om 08.00 uur meldden zich 13 leden en 4 gasttrimmers (No Smeets, Leon Janssen, Wim Gootzen en Wiel Cramers) op het Kerkplein voor deze tocht. Een tocht die ons uiteindelijk 201 km door het Limburgse land voerde

De weergoden waren ons met een temperatuur van om en nabij de 22 graden, veel wind, af en toe een flauw zonnetje en geen regen redelijk gunstig gestemd. Ondanks de straffe wind werd het traject afgelegd in 7 30 uur (exclusief pauzes), hetgeen neerkomt op een gemiddelde snelheid van 26.6 km per uur. Gelet op de zwaarte van het parcours zeker geen slechte tijd!

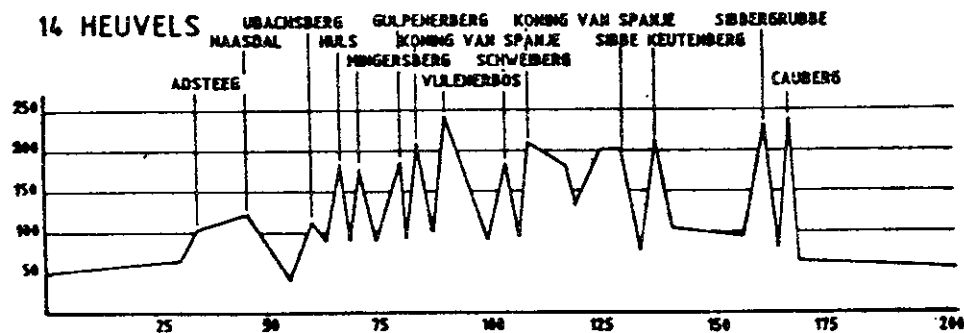

Omdat dit keer iedereen klokslag 8.00 uur present was, kon het vertrek stipt op tijd plaatsvinden. De aanloop tot de Limburgse heuvels vond ook dit keer langs de bekende weg via Obbicht, Berg a/d Maas en Urmond plaats. Normaliter is de Slingerberg op deze grote tocht de eerste "kuitenbijter", doch omdat we vaak in dit gebied komen werd hij dit jaar overgeslagen. We vervolgden onze tocht via Beek (Arsteeg) richting Schimmert. Vervolgens waken we af van de route van de Amstel Goldrace door niet af te dalen via Ulestraten naar Meerssen, maar we namen de afdaling naar Valkenburg via het Haasdal. Vanuit Valkenburg zette we koers richting Klimmen. Op dit traject deed zich een klein incident voor. Pierre Wolters (onze "jongste" aanwinst) trok bij een T-splitsing door een van zijn remkabels en bracht hierdoor onze gast-trimmer No Smeets ten val. Het viel allemaal gelukkig erg mee en nadat de kabel gerepareerd was kon de groep zich wederom in beweging zetten.

Die morgen namen we nog diverse beklimmings die ieder in zijn eigen tempo bedwong. Iedereen snakke naar de eerste pauze. Boven op de Eperberg was het dan zover. Op een groenstrook langs de weg voor een beeltenis van de Heilige Maagd Maria schaarde de groep zich neer voor het veroveren van het ingeslagen voedsel. Iedere keer opnieuw staat men verbaasd te kijken naar de hoeveelheden voedsel die sommige renners bij zich hebben. Ook de varieteit in het voedsel is groot. De een beperkt zich tot het meenemen van "slechts" boterhammen met koffie of thee, terwijl anderen het pakket samengesteld hebben uit de meest uit eenlopende produkten, zoals bijvoorbeeld yoghurt, punten vlaai, snoep, liga's, roosvice, fruit, en Unox smac! Enfin, nadat Frie Verheyden, Pierre Wolters en gasttrimmer Leon Janssen hun wielen voorzien hadden van een nieuwe spaak, werd het oponthoud na circa 40 minuten beëindigd.

Vervolgens werden we op onaangename wijze verrast door een klim vanuit Mechelen naar Schweiberg. Een klim die voor het gros der deelnemers onbekend was. Het bleek een lastige stijging te zijn, niet zozeer omdat de beklimning steil is, maar onverwacht lang.

Nog een verrassing kregen we voorgeschoteld tussen 't Rooth en Berg en Terblijt. Om Maastricht te vermijden had de organisatie gekozen voor een afkorting over Margraten naar eerder vernoemde Berg en Terblijt. Wat men niet wist was dat dit korter traject getypeerd werd door de aanwezigheid van een pittige klim, die iedereen uiterst onverwacht voor hun neus op zagen duiken. Diverse renners waren te laat met schakelen, en met de grootte plaat op viel de klim hard tegen. Er waren renners die stil dreigden te vallen, en toen besloten om even om te draaien. Een stukje bergaf geen hen net de tijd om even te schakelen.

Er werd een afspraak gemaakt waar de tweede pauze gehouden zou worden op de eerste de beste gelegenheid na de Keuteberg. Deze steile helling (maximale stijging 22 procent) is te pittig om met een volle maag te nemen. Iedereen wist deze klim al fietsend te nemen, hetgeen na 125 km toch een aardige prestatie genoemd mag worden. De klok had inmiddels 15.00 uur geslagen op het moment dat de deelnemers zich opmaakten voor de pauze. Gekozen werd voor een terras in de nabijheid van het plaatsje Wijlre. Dit was ook de enige keer die dag dat wij het contact met de volgwagen verloren. Dankzij enig zoekwerk van Harrie Schuren werden groep en volgwagen na een tiental minuten met elkaar verenigd.

Tijdens deze rustpauze bleek dat bij de meeste mensen de fut eruit was. Daarbij kwam nog dat het laat zou worden als we het parcours zouden blijven volgen. Besloten werd dan ook een stuk van het parcours over te slaan. Na het nuttigen van een aantal consumptie werd de reis vervolgd.

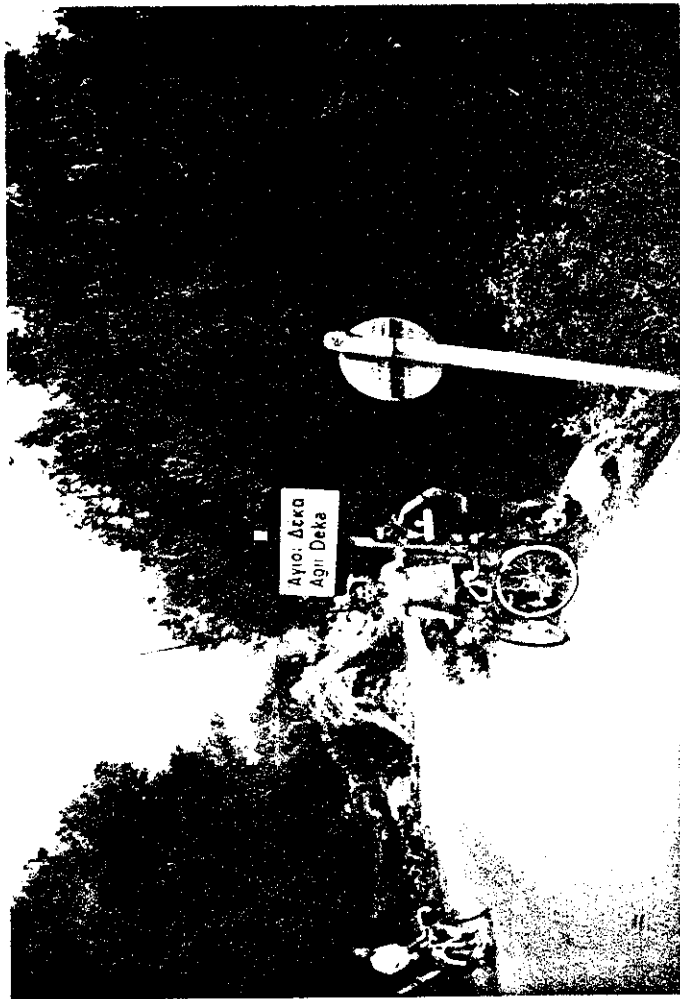
Er werd een omloop richting Wittem-Eys uit het parcours weggelaten, zodat we via Valkenburg (Sibbergrube en Cauberg) en via Meerssen terug gingen. Hier werd een van de standaard wegen genomen over Oud-Geulle, Meers, Urmond, Obbicht richting huis. Omstreeks 17.30 uur arriveerde het gezelschap behouden op het kerkplein. Niemand had echt noemenswaardige problemen gehad met de zwaarte van de tocht, waarbij toch opgemerkt mag worden dat de vier gasttrimmers die dag tot de betere fietsers gerekend mochten worden.

De „man met de hamer” valt een renner terwijl een bergreus grijnzend toekijkt

2 TUUB LEDEN OP "TRAININGSSTAGE" IN GRIEKENLAND.

Op uitnodiging van een sponsor (naam bij de redactie bekend) zijn 2 leden onze Tour- en wielclub t.w. Math Slabbers en Rob van Daal op trainingsstage geweest in de periode van 6 t/m 20 oktober 1986. De plaats van bestemming was het "vakantieoord" Corfu; een eiland aan de westkust van Griekenland ter hoogte van Albanie. De heenreis verliep voorspoedig. De stewardessen waren ontzettend aardig getuige het feit hoe het eten werd bediend (lees: gegooid) en de koffie op de "bon" was te krijgen.

math en rob in den vreemde

Bij aankomst op Corfu stond ons geen ontvangst comité op te wachten, maar wel een dertig jaar oude Fiat 600 Combi, die ons naar het dorpje Agios Ioannis zou brengen, zo'n 6 km buiten Kerkira (Corfu). De groep bestond uit 6 renners, 1 renster (type Mieke Havik of daar-omtrent) en 2 aantrekkelijke vrouwelijke masseuses. We logeerden in een appartement dat was onderverdeeld in kamers. Dit gebouw lag ongeveer 25 meter van de taverne waar we s'morgens en s'avonds eten konden. De eerste dag stond in het teken van een verkenningstocht over het eiland, plm 65 km lang en 35 km breed, erg heuvelachtig (a la Eiffel). Het zonnetje scheen - de gemiddelde temperatuur in oktober is nog 25 graden - en de fietsen leken in orde. Dus wat hield ons nog tegen.

Enkele vergelijkingen met de rest van het gezelschap: qua kleding en conditie leken we wel professionals! Bij de beklimming van de eerste heuvel werden we al geconfronteerd met de eerste pech. Een onzer medereizigers was de deraillleur in de spaken geslagen. Dit euvel werd door een fietsenmaker in Corfu "tijdelijk" verhoepen, maar dit ongemak speelde ons de dagen erna nog danig parten. Ons werd tijdens deze stage ook de rol als mechanici toebedeeld.

De tochten voerden ons over wegen die bepaald niet goed te noemen waren. De bewegwijzering liet ook te wensen over, zodat af en toe een mountain-bike met verlichting welkom was. Maar al die ongemakken werden grotendeels goed gemaakt door de omgeving waar de reisleader ons door loodste. In het binnenland ontvouwde zich een wereld van sprookjesachtige schoonheid, een aards paradijs van Olijfbomen, Dennen en allerlei bloemen. Corfu - het tweede grootste eiland in de Ionische zee - is in vergelijking met Griekenland en de eilanden groep Rhodos, Kos, enz het groenste eiland. De stad Corfu heeft doordat het vroeger tot het Romeinse Rijk behoorde - een venetiaanse invloed overgehouden. Dit is duidelijk te zien aan de steegjes, herenhuisen, schilderachtige kerken en de stadswal.

De avonden werden gevuld met gezellig samenzijn bij de l'averne, waar natuurlijk aan de conditie geschaafd, met eten in de stad of een bezoek aan de plaatselijke disco's en als hoogtepunt tijdens een van de avonden mag zeker een Grieks specialiteiten diner worden genoemd. Ook maakten we een dagtrip naar enkele bezienswaardigheden op het vaste land t.w. "Het orakel van de dood" en de overblijfselen van een Griekse en een Romeinse stad. Als er niet gefiest werd kon men zwemmen in het kristalheldere water aan de prachtige stranden.

Deze "trainingsstage" bevelen wij dan ook iedereen aan - als je de kans krijgt - want het is maar eens in je leven.

LEKKE TUBE ZESKAMP-TEAM UIT VORM.

Invalier-coach Wim van Daal toch tevreden met achtste plaats.

Zaterdag 18 oktober jl deed het Lekke Tube Zeskamp-team mee aan de jaarlijkse zeskamp van het mannenkoor "St CAECILIA". Het team, dat onderleiding stond van coach W. van Daal, was samengesteld uit de leden Harrie en Chris Schuren, Bert Hendrix, Paul Wolters, Pieter Peeters en Ron Smeets. Coach Wim had op de zaterdagmiddag voor de zeskamp nog een zware training ingelast, omdat hij vond dat de voorbereiding niet optimaal was geweest.

Het eerste spel, KRUIWAGEN genoemd, sloot men voortreffelijk af. Kruiwer Chris ging als zelfs in de fout door de kruiwagens Harrie en Pieter zo hard te duwen dat zijn onderuit gingen. Desondanks haalde het team een vijfde plaats. Zo'n uitstekende start had coach Wim niet verwacht.

De stemming was te optimistisch. In het tweede spel ging het team hopeloos onderuit. TENNISBALLEN OVERBRENGEN op een plateau is toch niet zo eenvoudig als het er uit ziet. Chris (2x), Ron en Paul brachten ons ons saldo op 4 ballen, goed voor een vijftiende plaats!

Het derde spel, SKIEN, bracht coach Wim in vertwijfeling. Op twee latten moesten twee spelers, met het gezicht naar elkaar, een traject afleggen. Ook dit was niet geoeft. Chris en Harrie zouden een goede opening neer zetten, waarna Ron en Pieter, gevolgd door Bert en Paul het karwei af zouden maken. Het werd een bliksemstart - de tegenstander was al bijna met het derde koppel over de finish voordat ons eerste koppel aan de overkant was. Met een vijftiende plaats (5 punten) kwamen we heel goed weg. In de stand op dat moment stond het team op de dertiende plaats.

Het vierde spel, het BALSPEL, ging ons beter af. 's Middags hadden we dit spel nog geoeft. Bert maakte een klein werp foutje, maar met een uiterste krachtinspanning corrigeerde Ron Bert's actie. Een uitstekende tijd bracht ons de vijfde plaats (15 punten). Met een totaal van 40 punten namen we de negende plaats in, en met stip.

Coach Wim ging met zijn team vol goede moed het vijfde spel, BALLENSLALOM, in. Organisatorisch ging er een en ander mis. De twee leidende teams hadden het spel niet goed geïnterpreteerd, en gingen grof in de fout. Iedereen in de zaal keek dan ook op dat na diverse protesten beide teams een herkansing kregen. Ook wij maakten enkele foutjes en kregen geen herkansing. Resultaat: een achtste plek en slechts 2 punten. Was dat even een tegenvaller.

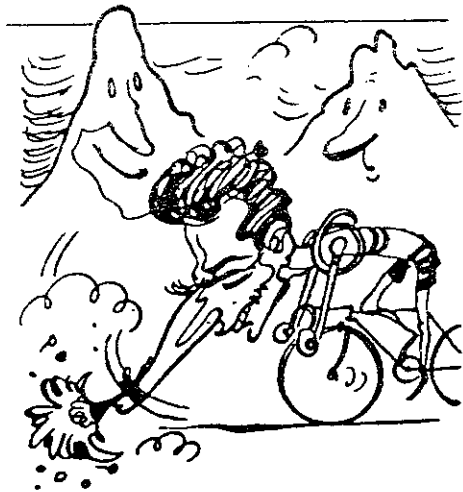
Dat een en andere invloed had op de concentratie, gelukkig voor ons in positieve zin. Bleek tijdens het zesde spel, het ZAKLOPFEN. Slechts twee seconden kwamen we te kort voor de overwinning, die in handen kwam van K.C. de Meppers (resultaat achttien punten).

In het eindklassement leverde deze laatste prestatie een prachtige achtste plaats, maar liefst vier plaatsen hoger dan het vorig jaar. Winnaar van de zeskamp werd het team van De Tram 1, gevolgd door Jansen B.V., en als derde de Handbal club Heren senioren. Bij de dames ging de overwinning naar het damesteam De Tram 2, voor de Drumband/Schutterij "St Martinus".

Onze Lekke Tubers hadden toch genoten van een mooie avond. En de voor-nemens voor het volgende zeskamp gebeuren duiden toch zeker op een plaats bij de eerste vijf. Kortom, we zitten nog boordevol ambities.

WIST U DAT.....

- er in het afgelopen seizoen '86 in totaal (in clubverband) 43487 km is afgelegd. Dit is helaas minder dan de voorafgaande seizoenen '84 53376 en '85 49988 km. Het bestuur hoopt dat deze dalende lijn zich niet voortzet.
- dat de gemiddelde snelheid over de tochten in '86 30,2 km/uur bedraagt, hetgeen 0,2 km/uur lager is dan in '85. Het gaat de goede kant op.
- dat de meeste kilometers in clubverband tijdens de Duitsland reis op 8 mei '86 zijn gefietst: 2955 km!
- dat de minste kilometers in clubverband tijdens de tijdrit op de meiweg: 45 km
- dat niet iedereen even duidelijk is hoe deze kilometrages bepaald worden. Het uitkomst van de berekening: aantal deelnemers maal aantal kilometers.
- dat de gemiddelde opkomst in de maand april '82 (het oprichtingsjaar) 18 leden was. Dit is helaas nog steeds het record in "opkomsten" is.
- dat de gemiddelde opkomst in de maand september '83 slechts 5 leden was, en dat we dat zo graag als record willen houden.

FEESTAVOND 15 NOVEMBER 1986

De jaarlijkse feestavond vond dit jaar plaats op zaterdag 15 november jongstleden. Qua bezoekersaantallen was deze avond absoluut een record. Liefst 50 leden, medewerkers en aanhang bevolkten het kleine, maar oh zo gezellige cafe aan het kerkplein. In verband met de eerste eerste lustrumviering had het bestuur besloten drank en gelag te financieren vanuit de verenigingskas.

Omstreeks 21.30 uur was iedereen present en heette Wim van Daal de aanwezigen van harte welkom. Een bijzonder woord van welkom richtte hij tot de heer Pieter van Melick van de plaatselijke RABObank. Deze sponsort de vereniging sedert haar oprichting in de vorm van het beschikbaar stellen van een wisselbeker ten behoeve van het tijdritten klassement. Uit hoofde van zijn functie als bankdirecteur heeft hij reeds diverse malen de huldiging van de winnaars uit eerder vermeld klassement tijdens de feestavonden voor zijn rekening genomen. Zo ook nu weer. Aansluitend aan het welkomwoord vond dan ook de ceremonie, protocollair plaats. Met assistentie van de inderhaast opgetrommelde tijdritkoningin, de charmante Ingrid (van Ge) kweet de heer Pieter van Melick zich op perfecte wijze van zijn taak (overzichten van de klassementen vindt men elders in dit jaarboek).

Omstreeks 22.00 uur startte Mariet Nelissen en Zonen (!) met de voorbereidingen voor het koud buffet. Ter gelegenheid van de eerste lustrum viering had dit buffet extra cachet gekregen in de vorm van warm vlees, overgoten met een niet te versmaden champignonsaus. De fijnproevers (en dat waren er velen) wisten de kwaliteit van het buffet te waarderen en liepen vaak nog een keer langs de tot serveertafel "omgebouwde" voetbalkast. Later op de avond ontving Mariet dan ook talloze complimentjes voor de wijze waarop zij ieder jaar weer opnieuw zich zoveel inzet getroost voor een kwalitatief hoogstaand buffet.

Omstreeks 24.00 uur was ook dit deel van de avond afgerond en werden de resterende 2 uur benut voor de spijsvertering in combinatie met drank en het tappen van moppen cq. het maken van grollen. Tegen de de klok van tweeën was het gros der aanwezigen reeds huiswaarts en toen het klokje 2 keer sloeg was het ook de beurt aan de rest om de lokaliteit "Chez COL" te ruimen.

Het was een mooie avond !

OPKOMSTEN KLASSEMENT '86

Wim van Daal komt twee tochten te kort voor GOUD!

Aan het begin van het seizoen verschenen er twee leden aan de start, die een poging wilden wagen de gouden medaille te winnen in het opkomsten klassement. Hun namen Har Senssen en Wim van Daal. Zij hielden de race tegen de "opkomsten" lang vol. Har moest al snel zijn eerste misser toestaan, maar was in de rest van het seizoen heel regelmatig, maar Wim hield het vol tot 16 juli, maar liefst 3 1/2 maand. Sinds die dag miste Wim zes tochten, echter hij verbeterde het record van Erik Vrinzen met twee tochten. Daarmee werd hij eerste in het totaal klassement (en winnaar van zilver). Har Senssen werd door pech overvallen. Een ongelukkige val schakelde hem voor drie weken uit, anders was hij wel heel dicht bij goud gekomen.

Regelmatig scorend sloop Rob van Daal naar een tweede plek in het opkomstenklassement. Met 39 tochten zette hij voor het tweede opvolgende jaar een medaille prestatie neer, vorig jaar brons, dit jaar zilver, en volgend jaar? Er werden ook vier bronzen medailles uitgereikt. Deze werden opgeëist door Math Slabbers, Jos van Daal en Bert Hendrix, en de winnaar van het vorig jaar Erik Vrinzen. Opvallend was het feit dat van de zeven medaille winnaars van dit jaar er er maar liefst vijf ook het vorig jaar een medaille gewonnen hadden. Dat we hier over de harde kern van de "Lekke Tube" praten, is duidelijk. Rob van Daal, Har Senssen, Math Slabbers, Bert Hendrix en Erik Vrinzen zijn de namen van de renners die deze prestatie neerzetten. Opvallend is dat het allen leden zijn van de basis groep, zoals die vijf jaar geleden begonnen is.

Ook nemen we ons petje af voor een der onbekenden uit het peleton Ene Paul Wolters haalde - evenals het vorig seizoen - maar liefst 26 tochten. Dat dit inclusief een retourtje Maria-hoop - Linne is, is voor hem vanzelfsprekend. Wat een karakter!

EINDKLASSEMENT OPKOMSTEN '86.

	<u>aantal tochten</u>	<u>belonings- herinnering</u>
1. Wim van Daal	41	zilver
2. Rob van Daal	39	zilver
3. Har Senssen	36	zilver
4. Math Slabbers	35	brons
5. Jos van Daal	32	brons
Bert Hendrix	32	brons
7. Erik Vrinzen	31	brons

Har Schuren(26), Paul Wolters(26), Wil Bevers(24), Frank Ruikens(23), Theo Vossen(22), Piet Nellissen(21), Chris Schuren(21), Bert Schlicher(16), Pierre Wolters(15), Ron Smeets(14), Ge Smits(13), Frie Verheyen(12), Guus Eyssen(9), Huub Dahmen(8), Pieter Peeters(8), Pierre Heuts(7), Marcel Eyssen(3), Arjan Jonker(3), Jack Heijnen(2), Ruud van de Loo(2), Don van Montfort(2), Hans Boots(1), Geert-Jan Lebesque(1), Hans Quaedvlieg(0), Jack Tellers(0), Bert Theelen(0), Peter Vossen(0).

FIETSER LAAT JE ZIEN

bij uw fietsenvakman
Hans Quaedvlieg

reflekerende buitenbanden vanaf f 25,-

Er zijn vier toegestane mogelijkheden om de fiets van zijreflectie te voorzien:

- reflecterende fietsbanden
- reflecterende strips
- reflecterende velgen
- speciale spaakreflectoren.

ook voor uw reparaties en onderdelen

JUNCKER COVE RIH
JAN JANSSEN MULTI CYCLE